

14-09-2026

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ขานติ

บัพดาตา

มธุบัน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อ ผู้เป็นเจ้าของชีวิต ผู้ที่ช่วยชีวิตลูกนั้นได้มาเพื่อซบกล่อมมูร์ลีของความรู้ที่แสนหวานแก่ลูกเพื่อช่วยชีวิตของลูก

คำถาม: ลูกที่มีโชคเท่านั้นมีศรัทธาใด?

คำตอบ: ศรัทธาว่าพ่อผู้ที่ทำให้โชคของเราสูงส่งนั้นได้มาแล้ว เรากำลังได้รับผลของความเลื่อมใสศรัทธาของเราจากพ่อ เวลานี้พ่อได้มาแล้วเพื่อพาเรากลับบ้านกับท่านด้วยการคืนปีกที่มายาได้ตัดขาดไปมาให้แก่เรา เพียงลูกที่มีโชคเท่านั้นที่มีศรัทธา

เพลง: ใครมาในเวลาเช้าตรู่?

โอมขานติ ใครมาและซบกล่อมมูร์ลีในตอนเช้าตรู่? โลกนี้อยู่ในความมืดมิดอย่างสิ้นเชิง เวลานี้เรากำลังฟังมูร์ลีจากพ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ทำให้บริสุทธิ์ ผู้เป็นเจ้าของชีวิต ท่านคือพระเจ้าผู้ช่วยชีวิตของลูก ผู้คนพูดว่า “โอ้ พระเจ้า โปรดปลดปล่อยฉันจากความทุกข์ทรมานนี้!” ผู้คนเหล่านั้นร้องขอความช่วยเหลือที่มีขีดจำกัด เวลานี้ลูกกำลังได้รับความช่วยเหลือที่ไม่มีขีดจำกัดเพราะท่านเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณนั้นแฝงตัวและพ่อก็แฝงตัวเช่นกัน ร่างของลูกมองเห็นได้ และร่างของพ่อก็มองเห็นได้ด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณนั้นแฝงตัวและพ่อของพวกเขาก็แฝงตัวเช่นกัน ลูกรู้ว่าพ่อมาเพื่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ศรีมัท (การกำหนดที่สูงส่ง) มาจากพ่อ กิตะ เพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมดเป็นที่รู้จักกันดี พวกเขาเพียงแค่เปลี่ยนชื่อ เวลานี้ลูกรู้ว่าศรีมัทมาจากคำพูดที่พูดโดยพระเจ้า ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าเป็นพ่อผู้เดียวผู้ที่ทำให้ผู้ที่คดโกงเป็นผู้ที่สูงส่ง ท่านคือผู้ที่เปลี่ยนมนุษยธรรมดาให้เป็นนารายณ์ มีเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง กล่าวกันว่าเรื่องราวของความเป็นอมตะคือการทำให้ลูกเป็นนายของดินแดนแห่งความเป็นอมตะ นั่นคือ การเปลี่ยนมนุษยธรรมดาให้เป็นนารายณ์ เป็นสิ่งเดียวกันนี้คือดินแดนแห่งความตาย ไม่มีใครรู้จักบาร์ตซึ่งเคยเป็นดินแดนแห่งความอมตะ ที่นั่นเช่นกัน บาบาผู้เป็นอมตะได้บอกทุกสิ่งแก่ลูกชาวบาร์ต ไม่ได้มีเพียงภาวดีหรือปาวดีเดียวและดรุพดีเดียว มีลูกๆ มากมายที่กำลังรับฟังสิ่งนี้ ชีพบาบากำลังพูดกับลูกผ่านบราห์มา พ่อพูดว่า พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกจิตวิญญาณที่อ่อนหวานที่สุดผ่านบราห์มา พ่อได้อธิบายแก่ลูกว่าลูกต้องมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างแน่นอน มีเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถทำให้ลูกเป็นสิ่งนี้ได้ ไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวในโลกที่มีความรู้เรื่องดวงวิญญาณ หากพวกเขาไม่มีความรู้ของดวงวิญญาณ พวกเขาจะมีความรู้เกี่ยวกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้อย่างไร? พวกเขากล่าวว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด ทั้งโลกติดกักอยู่ในความผิดพลาดที่ใหญ่โตเช่นนั้น เวลานี้สติปัญญาของผู้คนไม่มีประโยชน์เลย พวกเขา กำลังเตรียมการเพื่อการทำลายล้างของพวกเขาเอง ไม่มีอะไรใหม่สำหรับลูก ลูกรู้ว่าตามละคร สิ่งนี้อยู่ในบทบาทของพวกเขา พวกเขาถูกผูกไว้ด้วยพันธะของละคร ในปัจจุบันนี้มีความปั่นป่วนมากมายในโลก ลูกมีสติปัญญาที่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง กล่าวกันว่าผู้ที่สติปัญญาไม่มีความรักต่อพ่อนั้นถูกนำไปสู่การทำลายล้าง เวลานี้โลกนี้ต้องเปลี่ยนแปลง ลูกรู้ว่าสงครามมหาภารตเคยเกิดขึ้นก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกันและพ่อก็สอนราชาโยคะแก่ลูก ในคัมภีร์พวกเขาพูดถึงการทำลายล้างทั้งโลกอย่างสิ้นเชิง อย่างไรก็ตาม การทำลายล้างทั้งหมดไม่สามารถเกิดขึ้นได้ มิฉะนั้น จะมีการทำลายล้างอย่างสิ้นซาก - ไม่มีมนุษย์หรือสิ่งอื่นใดนอกจากวัตถุธาตุทั้งห้าที่จะหลงเหลืออยู่ สิ่งนั้นเป็นไปได้! หากการทำลายล้างอย่างสิ้นซากเกิดขึ้น มนุษย์จะมาจากไหน? พวกเขาแสดงให้เห็นว่าศรிகฤษณะมาบนใบโพธิ์ที่ลอยอยู่ในมหาสมุทร ทารกจะมาเช่นนั้นได้อย่างไร? พวกเขาเขียนสิ่งต่างๆ เช่นนั้นในคัมภีร์ อย่าได้ถามเลย! เวลานี้ลูกธนูแห่งความรู้ต้องถูกยิงไปที่ผู้รอบรู้เช่นปิตามะโดยลูกๆ ของเรา ในอนาคตพวกเขาจะมาที่นั่นเช่นกัน ยิ่งลูกมีพลังในการทำงานรับ

ใช้และยิ่งลูกเฝ้าแต่ให้คำแนะนำของพ่อมากเท่าไร ก็จะมีผลกระทบมากขึ้นเท่านั้น ไซ้ จะมีอุปสรรคด้วยเช่นกัน มีการจดจำเช่นกันว่าอุปสรรคมากมายถูกสร้างขึ้นในไฟฟูชาญนี้โดยชุมชนที่เป็นชนปิตาจะไม่สามารถสอนพวกเขาได้ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่สอนความรู้และโยคะนี้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิลิเลส เพียงเท่านั้นที่ชำระล้างผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ดังนั้นท่านจะให้ความรู้แก่ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน พ่อจะได้รับการพิจารณาว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้หรือ? ลูกเข้าใจว่าเรากลายเป็นเจ้าแห่งความสูงส่งด้วยการมีสติปัญญาที่สูงส่ง ดูสิว่ามนุษย์ได้สร้างวัดขึ้นมามากมายเพียงใด! อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาเป็นใครหรือพวกเขาทำอะไร เมื่อพวกเขามีชีวิตอยู่ มีวัดที่สร้างให้แก่เจ้าแห่งความสูงส่งด้วยเช่นกัน บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งความสูงส่ง มีปราสาทราชวังประดับด้วยเพชรพลอย เป็นเพียงเรื่องของเมื่อวาน พวกเขาพูดว่ายุคทองเพียงยุคเดียวก็มีอายุหลายแสนปี ในขณะที่พ่อพูดว่า ทั้งละครมีอายุ 5000 ปี เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า ดูว่าบาร์ตเป็นเช่นไรในวันนี้ และเมื่อวานนี้เป็นเช่นไร ไม่มีใครสามารถจดจำสิ่งที่มียุหลายแสนปีมาแล้ว เวลานี้ลูกจดจำทุกสิ่งได้แล้ว ลูกรู่ว่านี่เป็นเรื่องของ 5000 ปี บาบาพูดว่า นั่งในโยคะ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นี่คือความรู้ ไซ้ไหม? พวกเขาคือทริโยตี แต่ละคนนั่งขัดสมาธิ (ขาข้างหนึ่งทับอีกข้างหนึ่ง) ดูสิ่งที่พวกเขาทำสิ! ลูกๆ ผู้เป็นแม่ไม่สามารถทำเช่นนั้น ลูกไม่สามารถนั่งเหมือนกับพวกเขานั่ง มีภาพลักษณ์มากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกไม่มีความจำเป็นต่อทำอะไรเช่นนั้น นักเรียนในโรงเรียนนั่งอย่างมีระเบียบวินัย พ่อไม่แม้กระทั่งบอกให้ลูกทำขนาดนั้น ลูกสามารถนั่งตามที่ลูกพอใจ หากลูกเหนื่อยล้าในการนั่งแล้วก็เพียงแค่นอนลง! บาบาไม่ได้ห้ามลูกให้ทำอะไร เป็นเรื่องง่ายมากที่จะเข้าใจเรื่องราวเหล่านี้ ไม่มีความยากลำบากในสิ่งนี้ แม้ว่าลูกจะป่วยหนัก ลูกก็สามารถจากร่างของลูกขณะที่ฟังสิ่งนี้และอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา กล่าวกันว่าน้ำของแม่น้ำคงคาควรจะอยู่บนริมฝีปากของลูกและลูกควรอยู่บนริมฝีปากแม่น้ำคงคาเมื่อลูกละร่างของลูก สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา อันที่จริงหมายถึงน้ำทิพย์แห่งความรู้นี้ ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณกำลังจะออกจากร่างกายในลักษณะนี้อย่างแท้จริง เมื่อลูกลงมาที่นี้จากบ้านของลูก ลูกทิ้งพ่อไว้เบื้องหลัง พ่อพูดว่า พ่อจะพาลูกกลับไปกับพ่อ พ่อมาเพื่อพาลูกกลับบ้านเท่านั้น ลูกดวงวิญญาณไม่รู้จักทั้งบ้านของลูกและตัวลูกเอง มายาตัดปีกของลูกออกไปอย่างสิ้นเชิง เป็นเพราะดวงวิญญาณตาโมประณานที่พวกเขาไม่สามารถโยยบิน พวกเขาจะกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบได้อย่างไรถ้าพวกเขาไม่กลับมาสะอาดประณาน? ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าตามแผนของละคร ทุกคนต้องกลับมาตาโมประณาน ในเวลานี้ต้นไม้มั่งต้นไปถึงสภาพที่เสื่อมโทรมอย่างสิ้นเชิง ไม่มีใครในที่นี้ที่สามารถมีสภาพที่สะอาดประณาน เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ที่นี้ เขาจะไม่สามารถอยู่ที่นี้อีกต่อไป เขาจะจากที่นี้ไป ทุกคนแสดงความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะได้รับการหลุดพ้น อย่างไรก็ตาม ก็ยังไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ กฎไม่ยอมให้เป็นเช่นนั้น พ่อที่นั่งนี้และอธิบายความลับทั้งหมดเหล่านี้เพื่อให้ลูกซึมซับ อย่างไรก็ตาม สิ่งหลักก็คือการจดจำระลึกถึงพ่อและกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เมื่อดูจดจำผู้เป็นเมล็ด สติปัญญาของลูกก็ตระหนักรู้ถึงต้นไม้มั่งต้น ลูกมาเพื่อรู้ทุกสิ่งในหนึ่งวินาที ไม่มีใครในโลกรู้ว่าเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นเมล็ดของต้นไม้มั่งต้นทั้งหมด ศรีกฤษณะไม่ใช่พระเจ้า ศรีกฤษณะถูกเรียกว่าผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม (ชยัม-ชุนดาร์) ไม่ใช่ว่าเขากลายเป็นสีน้ำเงินเข้มเพราะเขาถูกงูพิษกัด โดยการนั่งบนกองไฟของตัณหาหาคะที่ทำให้มนุษย์น่าเกลียด พวกเขาแม้กระทั่งแสดงให้เห็นว่ารามกลายเป็นสีน้ำเงินเข้ม ใครกัดเขา? พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย อย่างไรก็ตาม ผู้ที่มีสิ่งนี้ในโชคของเขาและมีศรัทธาในสิ่งนี้ย่อมจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาจากพ่ออย่างแน่นอน หากพวกเขาไม่มีศรัทธา พวกเขาจะไม่สามารถเข้าใจได้เลย หากพวกเขาไม่มีสิ่งนี้ในโชคของเขา พวกเขาจะทำความเพียรพยายามอะไร? เมื่อพวกเขาไม่มีสิ่งนี้ในโชคของเขาพวกเขาก็นั่งและฟังโดยไม่เข้าใจอะไรเลย พวกเขาไม่มีแม้กระทั่งศรัทธาว่าพ่อได้มาเพื่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดนี้แก่พวกเขา เช่นที่นักเรียนใหม่ทั่วไปและนั่งในวิทยาลัยแพทย์ไม่เข้าใจอะไรเลย ดังนั้น บางคนจึงมาและนั่งที่นี้ในลักษณะเดียวกัน ความรู้ที่มั่งคั่งเหล่านี้ไม่เคยถูกทำลาย พวกเขาจะมาและทำอะไร

ได้? เมื่ออาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้ง สาวใช้ คนรับใช้ ปวงประชาและคนรับใช้ของปวงประชาทั้งหมดนั้นมีความจำเป็น ในขณะที่ลูกก้าวหน้าต่อไป พวกเขาจะพยายามศึกษา แต่มันจะเป็นสิ่งที่ยากลำบาก เพราะจะมีความโกลาหลมากมายในเวลานั้น พายุเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แล้ววันเล่า มีศุภนิมิตมากมาย ดังนั้น บางคนจะมาและเข้าใจอย่างดีมาก มีการเขียนว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นโดยผ่านบราห์มา การทำลายล้างเพียงแค่อุบัติของหน้า การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน พวกเขาพูดว่าเด็กควรจะเกิดน้อยลง อย่างไรก็ตาม ต้นไม้ต้องเติบโต ขณะที่พ่ออยู่ที่นั่น ดวงวิญญาณของทุกศาสนาต้องลงมาที่นี่ เมื่อถึงเวลากลับบ้าน จะไม่มีดวงวิญญาณลงมาอีกต่อไป เวลานี้ทุกคนต้องลงมา แต่ไม่มีใครเข้าใจเรื่องเหล่านี้ พวกเขาพูดว่าพระเจ้าคือผู้ปกป้องของผู้เลื่อมใสศรัทธา ดังนั้น ต้องเคยมีภัยพิบัติกับผู้เลื่อมใสศรัทธาอย่างแน่นอน ทุกคนในอาณาจักรของราวันกลายเป็นดวงวิญญาณบาปอย่างสมบูรณ์ ในตอนปลายของยุคเหล็กคืออาณาจักรของราวัน และในตอนต้นของยุคทองคืออาณาจักรของราม ในเวลานี้ทุกคนเป็นของชุมชนที่เป็นเช่นปีศาจของราวัน พวกเขาพูดว่าคนนั้นคนนั้นกลายเป็นชาวสวรรค์ ซึ่งหมายความว่านี่คือนรก ถ้าเขากลายเป็นชาวสวรรค์ นั่นก็เป็นสิ่งที่ดี! ดูซิว่าเขาเป็นอะไรที่นั่น! เขาจะเป็นชาวสวรรค์อย่างแน่นอน พวกเขาไม่เข้าใจด้วยซ้ำว่าพวกเขาเป็นชาวสวรรค์ เวลานี้ลูกเข้าใจว่ามีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและทำให้ลูกเป็นชาวสวรรค์ ท่านได้รับการจดจำว่าเป็นพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ เพียงท่านเท่านั้นที่มาและก่อตั้งสวรรค์ ทุกคนร้องเพลงและจดจำผู้ทำให้บริสุทธิ์ว่าคือรามผู้ที่เป็นของสีดา พวกเขาร้องเพลงว่าเราไม่บริสุทธิ์และท่านคือผู้ที่สามารถชำระล้างเราให้บริสุทธิ์ พวกเขาทั้งหมดนั้นคือสีดาผู้ที่เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและพ่อคือราม เมื่อลูกบอกสิ่งนี้แก่ผู้คนโดยตรง พวกเขาก็ไม่เชื่อ พวกเขาเรียกร้องการหาม เวลานี้พ่อให้ตาที่สามแก่ลูกแต่ละคนแล้ว ราวกัพบว่าเวลานี้ลูกเป็นของโลกลีกโลกหนึ่งที่ต่างออกไป พ่ออธิบายว่า: เวลานี้ทุกคนต้องกลับมาตาโมประธานอย่างแน่นอน เพียงตอนนั้นเท่านั้นที่พ่อสามารถมาและทำให้ลูกสะอาดประธาน พ่ออธิบายทุกสิ่งอย่างดีมาก! พ่อพูดว่า แม้ว่าลูกทำหน้าที่ของตนเอง เพียงแค่จดจำสิ่งเดียว: จดจำพ่อ! ไม่มีใครอื่นสามารถแสดงวิธีที่จะกลับมาสะอาดประธานให้แก่ลูก ศัลยแพทย์ทางจิตของทุกคนคือหนึ่งเดียว ท่านคือผู้ที่มาและฉีกดวงวิญญาณเพราะเป็นดวงวิญญาณที่กลับมาตาโมประธาน พ่อถูกเรียกว่าศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย และพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุดก็ไม่สูญสลายเช่นกัน จากการอยู่อย่างสะอาดประธาน เวลานี้ดวงวิญญาณกลับมาตาโมประธาน ดวงวิญญาณต้องการการฉีกฉีก พ่อพูดว่า: ลูกๆ จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อของลูก เชื่อมสติปัญญาของลูกในโยคะกับเบื่องบนแล้วลูกจะไปยังบ้านที่แสนหวานของลูก อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้ลูกต้องไปยังบ้านแห่งความเยียบสงบที่แสนหวานของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสสแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้สติปัญญาของลูกสูงส่งด้วยความรู้และโยคะนี้ ไม่ว่าลูกจะเจ็บป่วยเพียงใดหรือมีความยากลำบากแค่ไหนในสถานการณ์นั้น ลูกต้องจดจำระลึกถึงพ่อ
2. เพื่อที่จะทำให้โชคของลูกสูงส่ง ให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธาอย่างเต็มที่ เชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะกับบ้านที่เยียบสงบอันแสนหวานของลูก

พร: ขอให้ลูกเปลี่ยนความคิดและชั้นสการที่ไร้ประโยชน์ของลูกด้วยการเป็นตริกาลดาร์ชิและจึงกลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก
เมื่อลูกกลายเป็นตริกาลดาร์ชิผู้เป็นนายและนำความคิดของลูกไปปฏิบัติ การกระทำของ

ลูกจะไม่สูญเสียเลย การเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ไร้ประโยชน์และการมีความคิดที่ทรงพลังและการกระทำที่มีพลังถูกเรียกว่าสภาพของความเพียบพร้อม ลูกไม่เพียงแต่ต้องเผาความคิดที่ไร้ประโยชน์และการกระทำที่เป็นบาปของลูกเท่านั้น ลูกยังต้องกลายเป็นตัวของพลังและทำให้ภาระของบาปของทั้งโลกเบาบางลงและเร่งความเร็วของเครื่องจักรเพื่อจบสิ้นความคิดที่ไร้ประโยชน์ของดวงวิญญาณมากมาย และเมื่อนั้นลูกจะถูกเรียกว่าเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก

คติพจน์: เพื่อที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น จงมีความรักต่องานรับใช้ ไม่ใช่เพื่อแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวของลูกเอง

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เวลาที่เปิดเมฆรูปของผู้ประทานของลูก

ดวงวิญญาณมากมายกำลังจดจำลูกดวงวิญญาณบรรพบุรุษ ลูกดวงวิญญาณผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในฐานะผู้ประทานความสงบและผู้ประทานพลัง ในช่วงเวลาเช่นนี้ ลูกกลายเป็นลูกๆของผู้ประทานดวงวิญญาณที่เป็นผู้ประทานความสงบ มหาสมุทรแห่งความสงบผู้เป็นนาย ผู้ที่กระจายคลื่นของความสงบ ลูกกลายเป็นพระอาทิตย์แห่งความสงบผู้เป็นนาย ฉายลำแสงของความสงบของลูก ให้ความสงบแก่ทุกคนต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝึกฝนการทำงานรับใช้เช่นนี้

คำพูดที่สำคัญของมาเตซวารี

ความแตกต่างของความรู้และโยคะ

โยคะและความรู้เป็นคำสองคำ การจดจำระลึกถึงพระเจ้าถูกกล่าวถึงว่าเป็นโยคะ คำว่าโยคะไม่ได้ใช้เพื่อจดจำใครอื่น โยคะที่ถูสอนนั้นเชื่อมโยงกับพระเจ้าเช่นกัน แต่พวกเขาไม่มีคำแนะนำที่ครบถ้วนสมบูรณ์เกี่ยวกับพระเจ้า และดังนั้น พวกเขาจึงไม่ประสบความสำเร็จมากนักในโยคะ ทั้งโยคะและความรู้คือพลังและด้วยความพยายามในสองวิชานี้ เราได้รับอำนาจ และกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำบาปและทำให้ชีวิตของเราสูงส่ง ทุกคนพูดถึงโยคะ แต่ก่อนอื่นเราจำเป็นต้องมีคำแนะนำของผู้เดียวที่เรากำลังมีโยคะด้วย เราได้รับคำแนะนำของพระเจ้าจากพระเจ้า และด้วยการมีโยคะผ่านคำแนะนำนั้น เราก็ประสบความสำเร็จทั้งหมด ด้วยโยคะเราเผาภาระของบาปในอดีตของเรา และด้วยความรู้เราตระหนักรู้ว่าเราต้องทำอะไรในอนาคตและเพราะเหตุใด รากฐานของชีวิตของเราคือชั้นสการของเรา และดวงวิญญาณเต็มไปด้วยชั้นสการที่คงอยู่ตลอดไป แต่ชั้นสการของเรายังคงเปลี่ยนแปลงอยู่เรื่อยๆผ่านการกระทำของเรา เราดวงวิญญาณจะยิ่งใหญ่ด้วยโยคะและความรู้ และเรายังพัฒนาพลังในชีวิตของเรา แต่เราได้รับทั้งสองสิ่งนี้จากพระเจ้า มาจากพระเจ้าที่เราพบหนทางที่จะเป็นอิสระจากปวงกรรมของเรา ไม่มีใครนอกจากพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถให้พลังกับเราที่จะเป็นอิสระจากปวงกรรมของบาปที่เราได้ทำมาเพื่อที่การกระทำในอนาคตของเราจะไม่เป็นบาป พระเจ้านำทั้งโยคะและความรู้มา ท่านดลใจเราให้เผาบาปของเราในไฟแห่งโยคะ และท่านสอนเราถึงการกระทำที่สูงส่งในอนาคตซึ่งการกระทำของเราจะเป็นกลาง เหตุนี้เองพระเจ้าพูดว่า ปรียาของการกระทำ การกระทำที่เป็นกลาง และการกระทำที่เป็นบาปนั้นลึกล้ำมาก เวลานี้เราดวงวิญญาณต้องการพลังโดยตรงจากพระเจ้า เราไม่สามารถรับพลังของโยคะและความรู้จากพระคัมภีร์ เราสามารถรับสิ่งเหล่านี้ได้จากผู้ทรงอำนาจสูงสุดเท่านั้น เวลานี้เราต้องทำให้รากเหง้าของชีวิตของเรา (ชั้นสการ) เป็นเช่นนั้นที่เรามีความสุขในชีวิตของเรา ดังนั้นพระเจ้ามาและหว่านเมล็ดของชั้นส

การที่บริสุทธิ์ และบนพื้นฐานของชั้นสการที่บริสุทธิ์เหล่านี้ เราได้รับการหลุดพ้นในชีวิตเป็นเวลาครึ่ง
วงจร อัจชะ